

ספריית שביל לזכרו של רב סמ"ר עמית יאורי

סמ"ר עמית יאורי.

בן בכור לעינת ז"ל ולשחר. אח לנעם ועדו.

עמית נולד וגדל בירושלים, אהב את העיר, רץ ורכב על אופניים
ברחובותיה והכיר כל רחוב וכל סמטה.

למד בבית הספר 'פולה בן-גוריון' ובגימנסיה העברית בירושלים.

שירת בהנדסה קרבית.

נפל ב'צוק איתן' ב-25 ביולי 2014 בגיל 20 וחצי, מס' חודשים לפני
השחרור.

עמית זה חיוך מבויש עם עיניים תכולות ושקט פנימי. עמית זה ילד
מאושר. עמית זה סקרנות וידע כללי ואהבת הארץ וטיולים, ותרמיל
על הגב, וערכת קפה, וסנדלים כל השנה עם חולצה קצרה, ואופניים
בהרים, וצלילה בים. דברים רבים כל כך שהיו כדרכו ודרכם חווה את
החיים.

עמית זה לא לקטר ולא ללכלך על אחרים. זה להקשיב, לתת עצה
ולהיות חבר.

עמית זה להצטיין במה שאתה עושה, לפקד על החיילים הכי טוב
שאפשר, לשפצר להם את הציוד בלילות, לבקר אותם בביתם בדרך
לבסיס ולהוציא אותם לריצת איפוס שבסופה קפה ושיחת מוטיבציה.

עמית זה להיות מקצוען, לא לחפף ולזכות ביושר בכינוי 'המושלים'.

עמית זה לרוץ בראש לעזור לחברים שנתקלו, להשיב אש, להיתקל,
לחסל מחבלים וליפול.

ואנחנו – משפחה, חברים ומכרים – ממשיכים בדרכו של עמית:
מקצועיות, התמדה, שקט פנימי, גאווה ואהבת הארץ.

להמשיך בדרך של עמית זה לאהוב את החיים ולרצות לחיות, אבל
גם לדעת שאתה נלחם עבור החיים שאתה מבקש ולא מתחמק
מעבודה קשה.

המשימה להמשיך בדרכו של עמית מוטלת עלינו, עליכם ועל כל
אחד מאיתנו שייתן קצת מעצמו, שישתפר במשהו, שיעזור לזולת,
שישפיע טוב וכך נדע שמשהו בכל זאת ממשיך בדרכו של עמית.